

РЕШЕНИЕ

№ 796

гр. Кюстендил, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Янка Ян. Ангелова
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20221520100793 по описа за 2022 година

Н. Н. Т., ЕГН *****, с посочен в исковата молба адрес в гр., чрез пълномощника си адвокат К. П., със съдебен адрес в гр., е предявила против „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление на дейността-гр.Перник, кв. „Мошино“, ТЕЦ „Република“, иск да бъде признато за установено в отношенията между страните, че Н. Н. Т., ЕГН ***** НЕ ДЪЛЖИ на „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360 сумата в размер на 1299,99 лв. – главница, представляваща стойност на ползвана, но незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2011г. до 30.04.2013 г., сума в размер на 245,70 лв. – законна лихва за забава от 30.06.2011 г. до 24.06.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.10.2014 г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноси в размер на 230,91 лв., ПОРАДИ ПОГАСЯВАНЕТО ИМ ПО ДАВНОСТ.

В срока за отговор ответникът оспорва искът и обстоятелствата на които се основава, моли за отхвърлянето и присъждането на разноси.

КРС, след като обсъди при усл. на чл.235, ал.2 и 3 ГПК, събраните по

делото доказателства, приема за установено следното:

Видно от представеният изп.лист от 27.02.2015 год./л.37/,изд.от Районен съд - Перник по ч.гр.д.№ 06096/2014 год. е това,че на основание влязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение № 4782 от 21.10.2014 год. по делото ищеца е осъден да заплати на ответника сумата в размер на 1299,99 лв. – главница, представляваща стойност на ползвана, но незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2011г. до 30.04.2013г., сума в размер на 245,70 лв. – законна лихва за забава от 30.06.2011г. до 24.06.2014г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.10.2014г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноски в размер на 230,91 лв.

Видно от материалите по изп.дело № 20157530400903 по описа на ЧСИ С. Б.с рег.№ ... при Камарата на ЧСИ /л.35-98/ е това, че на основание горният изпълнителен лист и молба от кредитора частният съдебен изпълнител е образувал изп.дело под номер 20157530400903, уведомил е по реда на чл.191 ДОПК Национална агенция по приходите и е изискал справка за имущественото състояние на длъжника /л.43-45/,направил е справка от имотния регистър за длъжника /л.46-47/, след което на 25.06.2015г. е изпратена покана за доброволно изпълнение до длъжника и настоящ ищец по делото. На 27.12.2016г. е направено искане от кредитора за налагане на запови на банковите сметки на длъжника, отправено до ЧСИ Б. /л.52/. На 09.01.2017 год. съдебният изпълнител на основание чл.450, ал.3, чл.507, чл.508, във вр. с чл.446, чл.515 и чл.516 ГПК е наложил запов на всички вземания на длъжника до размера на задължението, като е изпратил заповни съобщения /л.56-59/ до „ОББ“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД и „Банка ДСК“ ЕАД. Няма данни и доказателства в изпълнителното производство да са получени реално суми от наложени запови върху вземанията на ищеца. Получени са съобщения от посочените банки /л.61-65/, в които е отбелязано, че длъжникът не е клиент на съответната банка. След изпращане на съобщенията за налагане на запови /09.01.2017г./ по изпълнителното дело няма данни за постъпвали суми от наложен запов върху вземанията на длъжника, няма данни и за подадени искания от вискателя за осъществяване на изпълнителни действия от ЧСИ, поради което на 25.11.2021 год. ЧСИ Б. е прекратил изпълнителното производство против длъжника и настоящ ищец

на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Съобщението /л.67-68/ е изпратено до взыскателя „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД и длъжника Н. Т..

Ответникът изискал обратно изпълнителният си лист с молба с рег.№ 51287 от 21.12.2021г. /л.69/ и на основание на негова молба от 10.03.2022год. /л.77/, видно от материалите по изп.дело № 326/2022 год. отново на ЧСИ Б. същия образувал ново изпълнително дело въз основа на цитирания по горе изпълнителен лист и заповед за изпълнение, издадена срещу настоящия ищец по делото. По искане на взыскателя, направено с молбата за образуване на ново изпълнително дело, съдебния изпълнител уведомил по реда на чл.191 ДОПК Национална агенция по приходите, ТД Перник, изискал е справка от БНБ за наличието на банкови сметки и сейфове на името на лицето Н. Т. /л.82/, изискал е справка от Държавната агенция „Електронно управление“ за наличните трудови договори и получавани пенсии от длъжника, както и за данни за осигурените лица от декларации по Наредба Н-13 /л.83, 84 и 85/. От получените обратно справки е видно, че лицето Н. Н. Т. няма банкови сметки и банкови сейфове, няма данни за активни трудови договори, че няма задължения към НАП, както и за получавани пенсии и декларации по Наредба Н-13. На 21.03.2022г. е изпратена покана за доброволно изпълнение до длъжника и настоящ ищец по делото. От поканите за доброволно изпълнение от това изпълнително производство /л.88-90/ се установява, че според изчисленията на ЧСИ длъжникът дължи главница от 1299.99 /хиляда двеста деветдесет и девет и деветдесет и девет/ лева, ведно със законната лихва от 21.10.2014 год. в размер на 978.22 /деветстотин седемдесет и осем лева и двадесет и два/; 476.61 /четиристотин седемдесет и шест и шестдесет и един/ лева неолихвяеми вземания, 118.00 /сто и осемнадесет/ лева разноси по изп.дело 20227530400326, в това число пропорционална такса по Тарифа ТР към ЗЧСИ в полза на ЧСИ Х. в размер на 357.68 /триста петдесет и седем и шестдесет и осем/ лева, както и други суми в размер на 100 /сто/ лева /адв.възнаграждение, в.л., за пазач и др./.

Горната фактическа обстановка се установява и доказва от посочените писмени доказателства, като същата обуславя извод на съда за основателност на исковата претенция, поради което и съответната ще бъде уважена.

Мотивите на съда са следните:

На първо място следва да се отбележи, че доказателствата по делото сочат на това, че ответникът се е снабдил с изпълнителен лист за вземанията си за доставена на и неплатена от ищцата топлинна енергия. Изпълнителният лист е издаден при данни и доказателства за постановена преди това заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК, както е отбелязано в същият /лист 37 от делото/-заповед № 4782/21.10.2014 год. по ч.гр.д. № 06096/2014 год. на Районен съд Перник.

По силата на [чл. 117, ал. 2 ЗЗД](#) новата давност, която тече от прекъсването на давността, се прилага както когато вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, така и с влязла в сила заповед за изпълнение. Това е така, защото влязлата в сила заповед за изпълнение установява с обвързваща страните сила, че определеното по основание и размер вземане съществува към момента на изтичане на срока за подаване на възражението. /Съгласно [чл. 424 ГПК](#) длъжникът може да се оспори вземането по исков ред само при новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които не са могли да му бъдат известни до изтичане на срока за възражение и съгласно [чл. 439 ГПК](#) той може да оспорва чрез иск изпълнението, но само въз основа на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството по което е издадено изпълнителното основание/. Законодателят е преклудирал възможността за възражения срещу заповедта за изпълнение. След изтичане на срока по [чл. 414 ГПК](#), за длъжникът остава само възможността за оспорване на вземането по [чл. 424, ал. 1 ГПК](#). Извън това и след срока по [чл. 424, ал. 2 ГПК](#), за длъжника не съществува форма за искова защита, с която да оспорва вземането. Задължителната практика на ВКС е, че при всички хипотези на [чл. 416 ГПК](#) /когато възражение не е подадено в срок, или е оттеглено, или е налице влязло в сила решение за установяване на вземането/, настъпва стабилитетът на заповедта за изпълнение по [чл. 410 ГПК](#), а изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по [чл. 418 ГПК](#) се стабилизира окончателно, тъй като по новият процесуален ред заповедите за изпълнение влизат в сила /за разлика от несъдебните изпълнителни основания по [чл. 237 ГПК](#)-отм. / и оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на

вземането се преклудират /вж. [решение по т. д. № 1562/2015 г.](#) на I т. о., по [гр. д. № 1722/2021 г.](#) на IV г. о. / .Изводимо от горните съображения давността за погасяване на вземането на изпълнителният лист не е била изтекла до 27.12.2016 год.,когато ответникът в настоящото производство и вискател по изп.дело № 903/2015 г. на ЧСИ Стилиян Бадев е сторил искане за налагане на запори върху вземания на длъжника по това производство и ищец в настоящото.

Изпълнителното производство се образува на осн.чл.426, ал.1 ГПК, въз основа на представен изпълнителен лист и посоченият по посоченото по-горе заповедно производство е бил представен пред ЧСИ С. Б. на 15.06.2015 год., същия е образувал изпълнително производство и е предприел принудителни действия на 09.01.2017 год.,когато въз основа на искане от вискателя „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД от 27.12.2016 г.,е изпратил запорни съобщения по отношение на вземанията на ищеца Н. Т.. След тази дата против ищеца принудителни действия по събиране на вземането по изп.дело №903/2015г. не са предприемани и от тази дата е започнал да тече нов 5-годишен давностен срок за погасяване на вземането на ответникът,който е изтекъл на 27.12.2021 г.За да се прекрати изпълнителното производство, както се приема и в трайно установената съдебна практика, вкл. тази на ВКС, е необходимо вискателят да не е предприел изпълнителни действия в продължение на две години, каквато хипотеза в казуса се констатира - изпълнителното производство по изп.дело № 20157530400903 на ЧСИ С. Б. е прекратено на 25.11.2021 год., но практически двете години в които кредиторът-вискател е бездействал, са били изтекли на 27.12.2018 г., от която дата по право, по силата на закона и без изрично волеизявление на съдебният изпълнител изпълнителното производство е било прекратено. Постановлението на ЧСИ за прекратяване на производството е имало само декларативен характер. По молба от 10.03.2022 год. е образувано ново изпълнително дело при ЧСИ Б., въз основа на цитирания вече изпълнителен лист. Образуване на ново изп.дело не прекъсва давността, но същата е прекъсната с подаването на молбата за образуване на ново дело, предвид искането на вискателя и настоящ ответник да се извърши запор спрямо банковите сметки на длъжника. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи - ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ВКС,

ОСГТК.

Настоящият докладчик счита, че т. 10 на ТР № 2/2015 г. дава тълкуване на правна норма, която вече е била предмет на тълкуване с ППВС № 3/1980 г., при което новото тълкуване действа само занапред - след датата на тълкувателното решение /26.06.2015 г./, преди която дата, изпълнително дело № 903/2015 год.на ЧСИ Б. вече е било образувано, то като заварено с оглед на новото тълкуване, спирането на давността по същото трябва да се счита преустановено от момента на отмяната на ППВС № 3/18.11.1980 година извършена с т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, а именно от 26.06.2015 год.

Както бе посочено по-горе на 27.12.2016 г. е направено искане от „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД да бъде наложен запор спрямо банковите сметки на длъжника, а на 09.01.2017 г. са изпратени запорни съобщения, т.е. нова погасителна давност за вземането е започнала да тече от датата, на която е поискано валидно изпълнително действие, като в случая нова петгодишна давност е започнала да тече от 28.12.2016 г. /денят, следващ деня на искането от взискателя за прилагане на изпълнителни способности, отправено до съдебния изпълнител/, предвид правилото, че нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано последното валидно изпълнително действие, от която до 28.12.2021 год. е била изтекла новата петгодишна погасителна давност.

Видно е от представения заверен препис от изп.дело № 326/2022 год. по описа на ЧСИ Б. че кредиторът и настоящ ответник „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД е подал на 10.03.2022 год. молба, с която е поискано от съдебния изпълнител осъществяването на изпълнителни способности, но към тази дата вземането му вече е било погасено по давност с начална дата 28.12.2016 г. /последното искане от взискателя, отправено до ЧСИ/ до крайна дата 28.12.2021г.

С оглед на изложеното предявеният иск се явява основателен и като такъв ще бъде уважен в цялост.

С оглед уважаване на исковата претенция, разноски се следват на ищеца. Същият е направил такива в размер на 576 лева, от които заплатено адв. възнаграждение в размер на 400 лева, платена държавна такса в размер на 152 лева /л.5 от делото/ и 24 лева такса за представяне на заверено копие от

изп.дело 903/2015 и 326/2022 по описа на ЧСИ С.Б..

Ищецът е представил списък с разноски по чл.80 ГПК в размер на 500 лева, поради което, с оглед конкретното му искане, съдът следва да присъди именно този размер.

Водим от горното и на осн.чл.439, ал.1 ГПК, съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Н. Н. Т., ЕГН *****, с посочен в исковата молба адрес в гр. Перник, ул., чрез пълномощника си адвокат К. П., със съдебен адрес в гр....., **НЕ ДЪЛЖИ** на „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление на дейността-гр.Перник, кв. „Мошино“, ТЕЦ „Република“ сумата в размер на 1299,99 лв. – главница, представляваща стойност на ползвана, но незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2011г. до 30.04.2013г., сума в размер на 245,70 лв. – законна лихва за забава от 30.06.2011г. до 24.06.2014г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.10.2014г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноски в размер на 230,91 лв., **ПОРАДИ ПОГАСЯВАНЕТО ИМ ПО ДАВНОСТ.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление на дейността-гр.Перник, кв. „Мошино“, ТЕЦ „Република“ **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Н. Т., ЕГН *****, с посочен в исковата молба адрес в гр. Перник, ул., сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща сторените по делото разноски от ищеца.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд-Кюстендил в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____